

tingelse for notering på Københavns Fondsbørs skal aflægge årsregnskaber i overensstemmelse med danske regnskabsvejledninger udgivet af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

De senere år er udviklingen inden for regnskabsvæsen gået meget hurtigt. Samtidig med et meget større fokus på den internationale udvikling er området blevet betydeligt mere kompleks og teknisk. Den internationale udvikling vil gå endnu hurtigere efter, at den internationale organisation af børstilsyn (IOSCO) har anbefalet sine medlemmer at acceptere de internationale regnskabsstandarder. Det vil formentlig medføre, at verdens fondsbørser med tiden bliver enige om fælles regnskabregler for virksomheder, der er noterede på børserne. Dette vil være en klar lettelse for de virksomheder, der ønsker at supplere en national børsnotering med en international. De fælles regnskabsregler vil med stor sandsynlighed bygge på regnskabsstandarder udgivet af International Accounting Standards Committee (IASC). Denne konsekvens har Europa-Kommissionen taget ved sin i juni 2000 offentliggjorte nye strategi: "Vejen frem", hvorefter det er hensigten, at IAS fra 2005 skal følges af alle EU's børsnoterede virksomheder, i hvert fald for koncernregnskaber.

Denne udvikling for børsnoterede selskaber forventes at smitte kraftigt af på andre virksomheder, som ønsker at handle og modtage finansiering internationalt. Det er derfor et spørgsmål, om en ren lovregulering af regnskabsområdet på længere sigt vil være egnet til at favne denne udvikling.

Fordelen ved lovgivning er, at den har en generel accept i befolkningen som følge af den demokratiske proces, som ligger til grund for loven. Ulempen er, at loven ikke egner sig til meget tekniske forhold, der ændrer sig meget hurtigt. Fordelen ved privatsektorregulering – standarder og vejledninger udgivet i privat regi – er, at de typisk udarbejdes af teknikere, og derved kan regulere tekniske forhold mere hensigtsmæssigt. Standarder kan også typisk lettere tilpasses, når udviklingen går hurtigt.

De internationale regnskabsstandarder illustrerer endvidere tydeligt, at de nødvendige tekniske detaljeregler har et omfang, der langt overstiger det, der er praktisk muligt i lovgivningen. Standarderne fylder for tiden langt over 1200 sider, hvilket skal ses i forhold til omfanget af denne lov. Dette er også udtryk for stor kompleksitet i detaljereglerne, der kræver stærk og praktisk ekspertise af teknikere, der arbejder med problemerne i praksis. Endvidere er det et spørgsmål, hvor stor samfundsmæssig interesse de enkelte tekniske detaljeregler har.

Det vil næppe være hensigtsmæssigt at indrette sig på, at lovgivningen skal være i spidsen med hensyn til udviklingen, f.eks. af nye regnskabsmodeller eller ved reformer af bestående modeller. Man risikerer her at kvæle nye initiativer ved at lægge for snævre og stærke bånd på udviklingsaktiviteten, der oftest føres an af initiativrige og stærkt motiverede enkeltpersoner og organisationer. Lovgivning kan derimod med sin større accept i samfundet bedre samle op på de tekniske landvindinger, når de har fået lov til at udvikle sig for på den måde at støtte de progressive kræfter ved at trække "den tunge ende" med.

Kan der skabes en kombination af en offentlig og en privat regulering, der både har en generel accept i befolkningen, og som samtidig kan favne den forventede udvikling, vil meget være vundet.

Mange af de andre EU-lande har etableret privatsektorregulering til udfyldning af mere generelle lovregler. F.eks. findes i England Accounting Standards Board, i Sverige Foreningen för utvecklande av god redovisningssed, i Tyskland Deutsches Rechnungslegungs Standards Committee og i Frankrig Conceil National de la Comptabilité.

Meget taler altså for ikke at lave lovgivning for de meget tekniske regler. Lovgivningen skal derimod give standardudstedelsen et ordentligt afsæt ved at skabe rammeregler, der kan udfyldes ved standarder. Lovgiver kan herved styre området ved at sørge for, at rammelovgivningen suppleres med hensigtsmæssige detaljeregler, udarbejdet af fagfolk. Her kan nævnes forslagets regler om valutaomregning, investeringsvirksomheder, udskudt skat, forsknings- og udviklingsaktiviteter, nærtstående parter og indregning af leasingaktiver. På disse områder indeholder forslaget kun ganske få men basale regler, som skal danne ramme for en uddybende regulering ved standarder.

Standarderne skal kunne rette sig mod alle virksomheder eller mod bestemte grupper inden for rammerne af lovforslaget, eventuelt kun bestemte brancher eller virksomhedsformer. Standarderne skal ikke nødvendigvis altid rette sig alene mod D-virksomheder eller blot de børsnoterede virksomheder, der formentlig under alle omstændigheder fremover skal rette sig efter de internationale standarder, jf. nedenfor under bemærkningerne til stk. 2. Standarderne skal angive, hvilke grupper af virksomheder, der kan eller skal følge standarderne.

Det synes mest praktisk at gøre dette ved at lade Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – i samarbejde med en ekstern organisation – få ansvaret for at lave standarder til udfyldning af lovgivningen og til at sætte initi-